

ความแตกต่างระหว่างเพศกับการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า จากรูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้าออนไลน์

เกียรติศักดิ์ จังเจริญจิตต์กุล *

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประเทศไทย

Gender Differences and Perception of Apparel Quality on Online Outfit Presentations

Kiattisak Jangcharoenjittkul *

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University, Thailand

Article Info

Research Article

Article History:

Received 30 January 2019

Revised 20 May 2019

Accepted 7 November 2019

คำสำคัญ

เพศ

ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ
รูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้า
การรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าออนไลน์

Keywords:

gender

outfit presentation

outfit types

online perception of

apparel quality

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของเพศและตัวแบบในการนำเสนอเสื้อผ้าบนเว็บไซต์ต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน จากนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับชมภาพจำลองการนำเสนอเสื้อผ้าบนเว็บไซต์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การนำเสนอเสื้อผ้าพร้อมใบหน้าของตัวแบบ การนำเสนอเสื้อผ้าโดยไม่ปรากฏใบหน้าของตัวแบบ และการนำเสนอเสื้อผ้าโดยไม่มีตัวแบบ จากนั้นให้ทำการประเมินคุณภาพเสื้อผ้าตามการรับรู้ ผลจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Mixed-model Anova พบว่าเพศไม่มีอิทธิพลหลักต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าออนไลน์ แต่ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ และรูปแบบการนำเสนอมีอิทธิพลหลักต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังพบอีกว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทเสื้อผ้าจำแนกตามเพศกับรูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้า และปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทเสื้อผ้าจำแนกตามเพศกับเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* Corresponding author

E-mail address:

kiattisak@yahoo.com

Abstract

This study aims to examine the influence of gender and outfit presentations on websites with regard to perceived apparel quality. A total of 100 participants, who were students at Thammasat University, took part in the study. Participants viewed three different types of clothing presentations: clothing presented with a model's face, clothing presented without a model's face, and clothing presented without a model. After viewing each presentation mode, participants evaluated the quality of clothing they had viewed. A factorial ANOVA revealed that there was no main effect of gender on perception of apparel quality; however, significant main effects of outfit types and outfit presentations were found. Moreover, significant interactions were found between outfit types and outfit presentation and between outfit types and gender.

1. บทนำ

ปัจจุบันรูปแบบการประกอบธุรกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการพัฒนาระบบการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ผู้ประกอบการหันมาทำธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce) มากขึ้น เพื่อเพิ่มช่องทางการเข้าถึงสินค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้น (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2559) เมื่อพิจารณาจากการคาดการณ์แนวโน้มการเติบโตของธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในปี 2560 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2560ก) พบว่าน่าจะเติบโตขึ้นร้อยละ 9.86 และยิ่งพบอีกว่าประเทศไทยมีมูลค่าตลาด e-commerce เป็นอันดับหนึ่งในกลุ่มประเทศอาเซียน เมื่อพิจารณาตามประเภทของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์แล้ว พบว่ามีแนวโน้มเติบโตได้อีกมากในอนาคต นอกจากรูปแบบการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่เปลี่ยนแปลงแล้วยังพบอีกว่าพฤติกรรมผู้บริโภคก็เปลี่ยนแปลงไป จากการสำรวจพฤติกรรมผู้บริโภคอินเทอร์เน็ต ปี 2560 พบว่ากิจกรรมที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนิยม ได้แก่ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ การค้นหาข้อมูล การรับส่งอีเมล การฟังและดูทีวีออนไลน์ และการซื้อสินค้าออนไลน์ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่กิจกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์ติดอันดับกิจกรรมยอดนิยมของคนไทย และเมื่อสำรวจสินค้าที่คนไทยนิยมซื้อออนไลน์มากที่สุด คือ สินค้าแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2560ข)

ผู้บริโภคนิยมซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายทางออนไลน์มากที่สุดนั้นเป็นเพราะมองว่าสินค้าแฟชั่นบนอินเทอร์เน็ตใหม่และทันสมัย (ลักษณารีย์ ยิงเกรียงไกร, 2557) จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าออนไลน์มากที่สุดคือปัจจัยทางการให้ข้อมูลและปัจจัยทางคุณภาพสินค้า (วรัญญา โพธิ์ไพฑูรย์, 2556) โดยปัจจัยการให้ข้อมูลนั้นเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข้อมูล และการออกแบบหน้าเว็บไซต์ (เจษฎาภรณ์ ศรีศรีเกิด, 2555) ส่วนปัจจัยทางคุณภาพสินค้าเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชื่อเสียง คุณภาพของสินค้า การออกแบบและความประณีตของการตัดเย็บ (ปยุตญนุช บุญยะสุนานนท์, 2557) นอกจากนี้ปัจจัยข้างต้นแล้วยังมีปัจจัยทางด้านราคา โดยราคาต้องเหมาะสมกับคุณภาพสินค้า (ธัญญาพัสดุ เกตุประดิษฐ์ และอิทธิกร ขำเดช, 2554)

รูปแบบการนำเสนอเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำธุรกิจออนไลน์ จากการศึกษาพบว่าการนำเสนอสินค้าโดยใช้ตัวแบบนั้นมีผลต่อการประเมินคุณภาพสินค้า (Sharma, 2015) ตัวแบบยังทำให้สินค้าน่าดึงดูดใจเพิ่มมากขึ้น (Ahmed, Seedani, Ahuja, & Paryani, 2015) และทำให้เกิดความมั่นใจในสินค้ามากขึ้น (ติมาพร อัมน์กมณี, 2558) แม้ว่าการใช้ตัวแบบจะมีผลต่อการรับรู้คุณภาพสินค้า แต่การนำเสนอเสื้อผ้าบนเว็บไซต์นั้นโดยส่วนใหญ่พบได้ 3 รูปแบบด้วยกัน คือ รูปแบบการนำเสนอที่ใช้ตัวแบบและนำเสนอให้เห็นหน้าของตัวแบบ รูปแบบการนำเสนอที่ใช้ตัวแบบโดยไม่ปรากฏใบหน้าของตัวแบบ และรูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้า

โดยไม่มีตัวแบบ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าเพศและรูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้ามีอิทธิพลต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าหรือไม่

นอกจากปัจจัยทางด้านคุณภาพเสื้อผ้าและรูปแบบการนำเสนอแล้ว ปัจจัยทางด้านจิตสังคมยังมีความสำคัญอีกด้วย เพศเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ปัจจุบันพฤติกรรมการบริโภคเปลี่ยนไปโดยเพศชายมีการจับจ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้น (Dholokia, 1999) ซึ่งเดิมมักมองว่าเพศหญิงจะรับผิดชอบต่อการซื้อของให้กับครอบครัว จากการศึกษาพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีกระบวนการและเกณฑ์ในการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าที่แตกต่างกัน (Bakewell & Mitchell, 2006) ทำให้ผู้วิจัยสนใจว่าทั้งสองเพศมีการรับรู้คุณภาพแตกต่างกันอย่างไร งานวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศและรูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้าบนเว็บไซต์ที่มีผลต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าออนไลน์

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 การรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า

ในการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้า ผู้บริโภคจะทำการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าเพื่อประเมินคุณภาพของเสื้อผ้า ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้า (de Klerk, Jacobs, & van Heerde, 2014) หากการรับรู้คุณภาพเปลี่ยนไปจะส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อสำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพเสื้อผ้านั้น พบว่าผู้บริโภคจะใช้เกณฑ์สิ่งบ่งชี้ภายใน (intrinsic cues) และเกณฑ์สิ่งบ่งชี้ภายนอก (extrinsic cues) โดยเกณฑ์บ่งชี้ภายในเป็นลักษณะรูปธรรมที่เป็นธรรมชาติของสินค้า การเปลี่ยนแปลงลักษณะรูปธรรมนี้จะทำให้สินค้าเปลี่ยนลักษณะไป ผู้บริโภคส่วนใหญ่มักใช้ลักษณะทางกายภาพของสินค้าในการรับรู้คุณภาพ ส่วนเกณฑ์สิ่งบ่งชี้ภายนอกเป็นลักษณะรูปธรรมที่สามารถเปลี่ยนแปลงโดยไม่ทำให้โครงสร้างของสินค้าไม่เปลี่ยนแปลง เช่น ราคา และประเทศที่ผลิต (Olson & Jacoby, 1972; Swink & Hines, 2006) นอกจากนี้จากการศึกษาของ Fiore and Damhorst (1992) ยังพบอีกว่าผู้บริโภคยังใช้สิ่งบ่งชี้ทางสุนทรียศาสตร์ (aesthetic cues) อีกด้วย โดยเกณฑ์นี้จะเกี่ยวข้องกับรูปแบบ การแสดงออก และสัญลักษณ์ของเสื้อผ้า (de Klerk & Lubbe, 2006)

นอกจากเกณฑ์ทั้งสามประเภทแล้วยังพบอีกว่าผู้บริโภคยังใช้เกณฑ์ความพึงพอใจทางการสัมผัส อารมณ์ และความคิด เนื่องจากสินค้าประเภทเสื้อผ้าเป็นสินค้าประเภทแฟชั่น ความสวยงาม ทำให้สามารถกระตุ้นปฏิกิริยาการสัมผัส (sensory reaction) และกระตุ้นปฏิกิริยาทางอารมณ์และความคิด (Fiore & Kimmel, 1997) ซึ่งเกิดจากคุณภาพทั่วไป เช่น สี เนื้อผ้า และการตัดเย็บ ดังนั้นการรับรู้คุณภาพของเสื้อผ้านั้นไม่ใช่เพียงแต่เป็นการรับรู้คุณภาพที่

แท้จริงของเสื้อผ้า แต่ยังใช้มิติด้านความงามในการประเมินด้วย ดังนั้นการรับรู้คุณภาพของผู้บริโภคไม่ใช่การรับรู้คุณภาพที่แท้จริงของสินค้า แต่เป็นการรับรู้คุณภาพโดยใช้การสัมผัสอารมณ์ ความคิด และความพึงพอใจ (Yoon & Kijewshi, 1997) เนื่องจากการตัดสินใจซื้อแต่ละครั้งผู้บริโภคมีข้อมูลสินค้าที่จำกัดในการประเมิน (Castelo & de Olivier Cabral, 2018) ทำให้ไม่ประเมินจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสินค้า การรับรู้คุณภาพส่วนใหญ่จึงเป็นการประเมินความยอดเยี่ยม หรือความดีเลิศของสินค้า (Zeithaml, 1988)

จากการศึกษาการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายข้างต้นพบว่ามีการใช้เกณฑ์ในการประเมินที่หลากหลาย Swinker and Hines (2006) ได้เสนอการประเมินการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าโดยใช้แนวคิดพหุมิติ (multidimensional approach) โดยแบ่งสิ่งชี้นำข้อมูลเป็น 4 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 สิ่งบ่งชี้ข้อมูลภายใน (intrinsic cues) ประกอบไปด้วย การผลิต ผ้า และข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า มิติที่ 2 สิ่งบ่งชี้ข้อมูลภายนอก (extrinsic cues) ซึ่งประกอบไปด้วย ตราเครื่องหมายการค้า ประเทศที่ผลิต และราคา มิติที่ 3 สิ่งบ่งชี้ข้อมูลทางภาพลักษณะของสินค้า (appearance cues) เป็นลักษณะที่ส่งผลต่อรูปลักษณะของสินค้า ประกอบด้วย สี การออกแบบ ความทันสมัย เนื้อสัมผัสของผ้า และความเหมาะสมกับรูปร่าง มิติที่ 4 สิ่งบ่งชี้ข้อมูลทางสมรรถนะ (performance cues) เป็นลักษณะที่ส่งผลต่อการใช้งานสินค้า ประกอบด้วยการดูแลสินค้า เนื้อผ้า ไม่เปลี่ยนแปลง การขึ้นขนของผ้า รอยย่นของเสื้อผ้า ความคงทนของเสื้อผ้า

การประเมินการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้านั้นส่วนใหญ่ผู้ประเมินจะประเมินจากการสัมผัสเสื้อผ้าโดยตรง แต่ในการซื้อเสื้อผ้าออนไลน์นั้นผู้บริโภคไม่สามารถประเมินคุณภาพผ่านการสัมผัสได้ ทำให้การประเมินการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้านั้นมีความซับซ้อนมากขึ้น de Klerk, Jacobs, and van Heerden (2014) ได้เสนอการใช้แนวคิดการรู้คิดทางสังคม (social cognition) ในการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า การรู้คิดทางสังคมเป็นกระบวนการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้อื่นและตนเองของบุคคล โดยเน้นถึงเจตคติ แรงจูงใจ การหาเหตุผลพฤติกรรม โดยทั่วไปคนจะใช้โครงสร้างความคิด (schema) ในการทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ รูปแบบหนึ่งของโครงสร้างความคิด คือ บท (script) โดยบทเป็นโครงสร้างความรู้ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่คนแสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ บทจะประกอบไปด้วยข้อมูลต่าง ๆ มากมาย (นพมาศ อึ้งพระ, 2555) ดังนั้นการซื้อเสื้อผ้าออนไลน์ ผู้บริโภคมีการใช้บท (script) ที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตเป็นตัวชี้หน้าในการประเมินคุณภาพและการตัดสินใจซื้อ บทของผู้บริโภคจึงมีบทบาทสำคัญในการประเมินคุณภาพเสื้อผ้า

2.2 การใช้ตัวแบบในการนำเสนอสินค้า

รูปแบบการนำเสนอสินค้ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำธุรกิจออนไลน์ เนื่องจากการนำเสนอสินค้าจะทำให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจในสินค้า การใช้ตัวแบบนำเสนอสินค้าเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถส่งเสริมการขายได้ ซึ่งสามารถอธิบายได้จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่นำเสนอโดย Albert Bandura โดยมองว่าพฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ผ่านการสังเกต โดยอาศัยตัวแบบ ซึ่งการเลียนแบบเกิดขึ้นจากความคาดหวังที่จะได้แรงเสริมเมื่อเห็นตัวแบบได้ (vicarious reinforcement) โดยปัจจัยที่มีผลต่อการเลียนแบบมีอยู่ด้วยกัน 3 ปัจจัย คือ ลักษณะของตัวแบบ คุณลักษณะของผู้สังเกต และรางวัลที่เป็นผลเกี่ยวเนื่องกับการแสดงพฤติกรรม ในการโฆษณาพบว่ามีการใช้ตัวแบบในการนำเสนอสินค้า และแสดงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้สินค้า ทำให้ผู้บริโภคเกิดความคาดหวังในสิ่งที่ตัวแบบได้จึงเลือกเลียนแบบพฤติกรรมการใช้สินค้าของตัวแบบ

ในกระบวนการเลียนแบบนั้น Bandura ได้นำเสนอขั้นตอนในการเลียนแบบไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ กระบวนการใส่ใจ กระบวนการจำ กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ และกระบวนการจูงใจ โดยผู้บริโภคจะเลือกใส่ใจในสินค้าที่ตนเองต้องการเลียนแบบและจดจำสำหรับการแสดงพฤติกรรม จากนั้นจึงนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม เมื่อแสดงพฤติกรรมแล้วจะพิจารณาผลที่ตามมาว่าพึงพอใจหรือไม่ ถ้าพึงพอใจก็จะแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ (Schultz & Schultz, 2005)

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอสินค้าต่อพฤติกรรมผู้บริโภคพบว่า รูปแบบการนำเสนอสินค้ามีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของตราสินค้า และการใช้ตัวแบบที่มีชื่อเสียงส่งผลต่อทัศนคติของผู้บริโภคต่อสินค้า การจดจำตราสินค้า (Ghani & Kakakhel, 2011) การรับรู้คุณภาพสินค้า (Sharma, 2015) และการปรับปรุงชื่อเสียงของสินค้า (Rengejargan & Sathya, 2014)

2.3 เพศกับการรับรู้คุณภาพสินค้า

ปัจจัยทางด้านจิตสังคมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า ปัจจัยเพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้คุณภาพสินค้า เนื่องจากสังคมมีการกำหนดบทบาททางเพศที่แตกต่างกันระหว่างหญิงและชาย ทำให้แต่ละเพศมีรูปแบบการดำเนินชีวิต บทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปเพศหญิงจะมีหน้าที่รับผิดชอบในการซื้อสิ่งของต่างๆ เข้าบ้าน รวมไปถึงเสื้อผ้าของสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าของทั้งสองเพศพบว่าเพศหญิงมีการซื้อเสื้อผ้าบ่อยกว่าเพศชาย และรู้สึกสนุกกับการเลือกซื้อเสื้อผ้า (Goldsmith & Goldsmith, 2002) และยังคงสนใจทางด้านแฟชั่นเครื่องแต่งกายมากกว่าเพศชาย (Pentecost & Andrews, 2010) ในขณะที่เพศชายมองว่าการเลือกซื้อของนั้นเป็นกิจกรรมที่น่าเบื่อและไม่น่า

ฟิงพอใจ (Dholokia, 1999) เมื่อพิจารณาถึงกระบวนการซื้อเสื้อผ้าของทั้งสองเพศพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงในด้านการตัดสินใจซื้อ (Bakewell & Mitchell, 2006) และการประเมินคุณภาพของสินค้า (Gitimu, Workman, & Robinson, 2013) และพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้า (Pentecost & Andrews, 2010) แต่เมื่อพิจารณาเกณฑ์ที่ทั้งสองเพศใช้ในการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าพบว่าเพศหญิงจะใช้เกณฑ์ด้านความสวยงาม (de Klerk & Lubbe, 2006) และความทันสมัย (Swinker & Hines, 2006) ในการประเมินเสื้อผ้า ส่วนเพศชายจะมองด้านความคุ้มค่าระหว่างราคาและคุณภาพของเสื้อผ้า (Shim, 1996)

3. ข้อมูลและวิธีการวิจัย

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป วิชาวิธีสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็นแบบตามสะดวก ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แบ่งเป็นเพศชาย 59 คน และเพศหญิง 41 คน

การวิจัยครั้งนี้ใช้การนำเสนอแบบจำลองการนำเสนอเสื้อผ้าและเก็บข้อมูลผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ แบบจำลองการนำเสนอเสื้อผ้าบนเว็บไซต์แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การนำเสนอเสื้อผ้าพร้อมใบหน้าของตัวแบบ 2) การนำเสนอเสื้อผ้าโดยไม่ปรากฏใบหน้าของตัวแบบ และ 3) การนำเสนอเสื้อผ้าโดยไม่มีตัวแบบ และประเภทเสื้อผ้าที่ใช้ในการทดลองมี 3 ประเภท ประกอบด้วย เสื้อเชิ้ต เสื้อโปโล และกางเกงขาสั้น รวมทั้งสิ้น 54 ภาพ ซึ่งภาพที่ถูกนำเสนอมีการดัดแปลงโดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop PS6 เพื่อจำลองให้เสมือนกับภาพที่ปรากฏบนร้านค้าเสื้อผ้าออนไลน์มากที่สุด ทั้งนี้แต่ละภาพยังประกอบด้วยข้อมูลโดยสังเขปของเสื้อผ้าแต่ละชิ้น และเพื่อหลีกเลี่ยงอิทธิพลของตัวแบบที่อาจมีผลต่อการประเมินคุณภาพเสื้อผ้า การทดลองครั้งนี้จึงใช้ตัวแบบที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่ได้เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง

ส่วนการเก็บข้อมูลใช้แบบประเมินการรับรู้คุณภาพของเสื้อผ้าที่ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของ Pujara and Chaurasia (2011) ซึ่งประกอบด้วยชุดข้อคำถามที่ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายแบบประเมินคุณภาพเสื้อผ้าประกอบด้วยคุณลักษณะของเสื้อผ้า 10 อย่าง (ข้อ) ผู้ประเมินต้องให้คะแนนการรับรู้ถึงคุณภาพของเสื้อผ้าในแต่ละข้อ โดย 0 คะแนน คือ รับรู้ว่าเสื้อผ้าไม่มีคุณภาพไปจนถึง 4 คะแนน คือ รับรู้ว่าเสื้อผ้ามีคุณภาพมากที่สุด คุณลักษณะเสื้อผ้าที่ใช้ในแบบประเมิน ได้แก่ การออกแบบ สี ความปราณีตในการตัดเย็บ ความพอดีกับขนาดร่างกาย ความคงทนของเนื้อผ้า ความรู้สึกสบายขณะสวมใส่ ความคงทนของสี สัมผัสของเนื้อผ้า ความเหมาะสมตามเพศ และเป็นที่ยอมรับสำหรับผู้อื่น

ก่อนเริ่มการทดลองผู้เข้ารับการทดลองทุกคนจะได้รับฟังรายละเอียดของโครงการวิจัย และลงชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการทดลอง เมื่อผู้เข้ารับการทดลองตอบคำถามในแบบสอบถาม พฤติกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์แล้ว จะได้อุปกรณ์แบบจำลองการนำเสนอเสื้อผ้าบนเว็บไซต์ ที่ละภาพ จากนั้นจึงทำการประเมินคุณภาพของเสื้อผ้าในภาพนั้นในแบบประเมินการรับรู้คุณภาพ ของเสื้อผ้า ทำเช่นนั้นจนครบ 54 ภาพ ซึ่งลำดับภาพจะถูกนำเสนออย่างสุ่มให้กับแต่ละคน และไม่สามารถย้อนกลับไปดูหรือประเมินภาพที่ผ่านไปแล้วได้

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ mixed model ผู้วิจัยนำข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมิน ไปวิเคราะห์ด้วยสถิติ factorial ANOVA แบบ 2 (เพศของกลุ่มตัวอย่าง: ชาย x หญิง) x 2 (ประเภท เสื้อผ้าจำแนกตามเพศ: ชาย x หญิง) x 3 (รูปแบบการนำเสนอ: มีตัวแบบ x ไม่มีใบหน้าตัวแบบ x ไม่มีตัวแบบ) ในโปรแกรม SPSS โดยมีการตัดข้อมูลของผู้เข้ารับการทดลองที่ประเมินไม่ครบ ทั้ง 10 ข้อในแต่ละภาพออก

4. ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเพศชายมีคะแนนการรับรู้คุณภาพเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.6 ส่วนเพศหญิงมีคะแนนการรับรู้คุณภาพเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 และเมื่อวิเคราะห์การรับรู้คุณภาพที่เกิดจากรูปแบบ การนำเสนอพบว่าผู้เข้ารับการทดลองรับรู้เสื้อผ้าที่ถูกนำเสนอพร้อมใบหน้าของตัวแบบมี คุณภาพสูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 รองลงมา ได้แก่ เสื้อผ้าที่ถูกนำเสนอโดยไม่ปรากฏใบหน้าของตัวแบบ และโดยไม่มีตัวแบบซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.58 และ 2.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 และ 0.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 1

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้คุณภาพเมื่อจำแนกตามเพศ ประเภทเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ และรูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้าออนไลน์

	รูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้าออนไลน์					
	การนำเสนอพร้อมใบหน้าตัวแบบ		การนำเสนอแบบไม่ปรากฏใบหน้าตัวแบบ		ไม่มีการแสดงตัวแบบ	
	M	SD	M	SD	M	SD
เพศ						
- ชาย	2.61	0.62	2.54	0.61	2.43	0.63
- หญิง	2.69	0.74	2.62	0.74	2.50	0.76
ประเภทเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ						
- เสื้อผ้าเพศชาย	2.69	0.51	2.62	0.49	2.48	0.49
- เสื้อผ้าเพศหญิง	2.62	0.49	2.54	0.49	2.46	0.51

จากตารางที่ 1 พบว่ารูปแบบการนำเสนอพร้อมใบหน้าตัวแบบมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าทั้งในเพศชายและเพศหญิงสูงสุด คือ 2.61 และ 2.69 ตามลำดับ และรูปแบบไม่แสดงตัวแบบมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้คุณภาพต่ำสุด เช่นเดียวกับการรับรู้คุณภาพ เมื่อพิจารณาตามประเภทเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ พบว่ารูปแบบการนำเสนอพร้อมใบหน้าตัวแบบมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าเพศชายและเพศหญิงสูงสุดคือ 2.69 และ 2.62 ตามลำดับ และรูปแบบไม่แสดงตัวแบบมีการรับรู้คุณภาพต่ำสุด

ตารางที่ 2

การทดสอบ *between-subject effect* (เพศ)

	df	Mean Square	F	Sig.	η^2
เพศของกลุ่มตัวอย่าง	1	2.398	.632	.429	.006

ผลการทดสอบด้วยค่า Greenhouse-Geisser พบว่าเพศไม่มีอิทธิพลหลักต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า $F(1,98) = .632$, $p = .429$

ตารางที่ 3

การทดสอบ *within-subject effect* (ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ รูปแบบการนำเสนอ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร)

	df	Mean Square	F	Sig.	η^2
ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ	1	1.218	9.569	.003	.089
รูปแบบการนำเสนอ	1.295	7.856	33.672	.000	.256
ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ x รูปแบบการนำเสนอ	1.801	.125	3.483	.037	.034
ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ x เพศของกลุ่มตัวอย่าง	1	.780	6.127	.015	.059
รูปแบบการนำเสนอ x เพศของกลุ่มตัวอย่าง	1.295	.014	.061	.865	.001
ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ x รูปแบบการนำเสนอ x เพศของกลุ่มตัวอย่าง	1.801	.008	.232	.770	.002

จากตารางที่ 3 ด้วยค่า Greenhouse-Geisser ประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศ มีอิทธิพลหลักต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า $F(1,98) = 9.569, p = .003, \eta^2 = .089$ และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ (pairwise comparison) ด้วยวิธีของ Bonferroni พบว่าเสื้อผ้าชาย ($M = 2.592, SD = 0.047$) ถูกรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าดีกว่าเสื้อผ้าหญิง ($M = 2.539, SD = 0.048$) อย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณา รูปแบบการนำเสนอ มีอิทธิพลหลักต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าด้วยค่า Greenhouse-Geisser $F(1.295,126.95) = 33.672, p = .000, \eta^2 = .256$ แสดงว่ารูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ของเสื้อผ้าแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni พบว่าการนำเสนอเสื้อผ้าพร้อมใบหน้าของตัวแบบ ($M = 2.65, SD = 0.48$) ทำให้เกิดการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าสูงกว่าการนำเสนอโดยไม่ปรากฏใบหน้าของตัวแบบ ($M = 2.58, SD = 0.48$), $p < .001$ และโดยไม่มีตัวแบบ ($M = 2.47, SD = 0.49$), $p < .001$ และการนำเสนอโดยไม่ปรากฏใบหน้าของตัวแบบทำให้เกิดการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าสูงกว่าการนำเสนอโดยไม่มีตัวแบบ $p < .001$

จากการวิเคราะห์ด้วยค่า Greenhouse-Geisser พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศและรูปแบบการนำเสนอ $F(1.801,176.531) = 3.483, p = .037, \eta^2 = .034$ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ (pairwise comparison) ด้วยวิธีของ Bonferroni พบว่ารูปแบบการนำเสนอ

พร้อมใบหน้าตัวแบบในเสื้อผ้าเพศชาย ($M = 2.69, SD = 0.51$) มีการรับรู้คุณภาพสูงกว่ารูปแบบการนำเสนอไม่ปรากฏใบหน้าตัวแบบ ($M = 2.62, SD = 0.49$) และรูปแบบการนำเสนอที่ไม่มีตัวแบบ ($M = 2.48, SD = 0.49$) อย่างมีนัยสำคัญ $p < .01$ และรูปแบบการนำเสนอแบบไม่ปรากฏใบหน้ามีการรับรู้คุณภาพสูงกว่าแบบไม่มีตัวแบบ $p < .01$ ส่วนรูปแบบการนำเสนอพร้อมใบหน้าตัวแบบในเสื้อผ้าเพศหญิง ($M = 2.62, SD = 0.49$) มีการรับรู้คุณภาพสูงกว่ารูปแบบการนำเสนอไม่ปรากฏใบหน้าตัวแบบ ($M = 2.54, SD = 0.49$) และรูปแบบการนำเสนอที่ไม่มีตัวแบบ ($M = 2.46, SD = 0.51$) อย่างมีนัยสำคัญ $p < .001$ และรูปแบบการนำเสนอแบบไม่ปรากฏใบหน้ามีการรับรู้คุณภาพสูงกว่าแบบไม่มีตัวแบบ $p < .001$

จากค่า Greenhouse-Geisser พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเสื้อผ้าจำแนกตามเพศและเพศของกลุ่มตัวอย่าง $F(1,98) = 6.127, p = .015, \eta^2 = .059$ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni พบว่าเพศชายมีการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าเพศชาย ($M = 2.58, SD = 0.61$) สูงกว่าเสื้อผ้าเพศหญิง ($M = 2.48, SD = 0.61$) อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนเพศหญิงมีการรับรู้เสื้อผ้าเพศชายและเสื้อผ้าเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

ด้วยค่า Greenhouse-Geisser พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอและเพศของกลุ่มตัวอย่าง $F(1.295, 126.95) = .061, p = .865, \eta^2 = .001$ และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอและเพศของกลุ่มตัวอย่าง $F(1.801, 176.531) = .232, p = .770, \eta^2 = .002$

5. สรุปและอภิปรายผล (Conclusion and Discussion)

จากผลการวิจัยพบว่าเพศไม่มีอิทธิพลหลักต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้า แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Gitimu, Workman and Robinson (2013) ที่พบว่าเพศชายมีการรับรู้คุณภาพแตกต่างจากเพศหญิง ซึ่งผลที่เกิดขึ้นเป็นเพราะเพศชายเริ่มมีส่วนในการจับจ่ายซื้อของ (Dholokia, 1999) และได้ให้ความสนใจทางด้านเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมากขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการที่ธุรกิจเสื้อผ้าต้องการเน้นกลุ่มเป้าหมายไปที่เพศชาย (Bakewell & Mitchell, 2006) และเมื่อพิจารณาจากลักษณะการตัดสินใจซื้อของเพศชายพบว่าเพศชายจะมีการซื้อของโดยไม่ยึดติดกับร้านค้า ทำให้ต้องมีการค้นหาข้อมูลเพื่อทำการตัดสินใจ ซึ่งทำให้มีข้อมูลของสินค้ามีมากขึ้น ทำให้เพศชายมีการพิจารณาปัจจัยคุณภาพเข้ามาประกอบการตัดสินใจซื้อจึงทำให้การรับรู้คุณภาพของทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่าเพศและประเภทเสื้อผ้าจำแนกตามเพศมีผลต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าออนไลน์ โดยพบว่าในเพศชายมีการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าเพศชายสูงกว่าเสื้อผ้าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าของทั้งสองเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่ง

ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานของ Castelo and de Oliveira Cabral (2018) ที่พบว่าเพศหญิงมีการประเมินคุณภาพเสื้อผ้าเพศชายสูงกว่าเสื้อผ้าเพศหญิง ทั้งนี้การที่เพศชายมีการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าเพศชายสูงกว่าเสื้อผ้าเพศหญิงสามารถอธิบายได้จากพฤติกรรม การซื้อของเพศชาย ด้วยลักษณะของเพศชายที่เวลาตัดสินใจซื้อของจะเน้นที่คุณภาพสินค้า (Workman & Cho, 2012) และคุณภาพต้องเหมาะสมกับราคา (Shim, 1996) ทำให้เพศชายมีการใส่ใจคุณภาพในสินค้าที่ต้องการซื้อ นอกจากนี้พฤติกรรม การจับจ่ายซื้อของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่เพศหญิงมีหน้าที่ในการจับจ่ายซื้อของให้กับคนในครอบครัว จึงทำให้เพศหญิงเลือกของที่มีคุณภาพที่ดีให้กับสมาชิกในครอบครัว ดังนั้นเมื่อมีการประเมินคุณภาพเพศหญิงจะมีการประเมินของที่ซื้อให้กับสมาชิกคนอื่นในครอบครัวเป็นอย่างดี ทำให้มีการประเมินคุณภาพสิ่งของที่ซื้อให้สมาชิกครอบครัวสูงกว่าสิ่งของที่ซื้อให้กับตนเอง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรม การซื้อของต่าง ๆ กับเพศชายแล้ว พบว่าเพศชายมักซื้อของสำหรับตนเอง ไม่ได้เป็นการซื้อเพื่อสมาชิกคนอื่นทำให้มีการประเมินคุณภาพสิ่งของที่ตนเองใช้ ซึ่งอาจทำให้เพศชายมีการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าเพศชายสูงกว่าเพศหญิง

จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการนำเสนอเสื้อผ้านบนเว็บไซต์นั้นมีผลต่อการรับรู้คุณภาพเสื้อผ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่ารูปแบบการนำเสนอโดยใช้ตัวแบบและนำเสนอใบหน้าของตัวแบบทำให้มีคะแนนการรับรู้คุณภาพสูงกว่าอีกสองรูปแบบ และยังพบว่าเสื้อผ้าเพศชายและเสื้อผ้าเพศหญิงที่ถูกนำเสนอโดยรูปแบบที่มีการนำเสนอใบหน้าของตัวแบบทำให้การรับรู้คุณภาพสูงกว่ารูปแบบอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการที่ผู้เข้าร่วมการทดลองให้คะแนนคุณภาพเสื้อผ้าจากรูปแบบการนำเสนอที่ให้เห็นใบหน้าของตัวแบบนั้นเป็นเพราะอิทธิพลของตัวแบบที่ส่งผลต่อการประเมินคุณภาพเสื้อผ้า ดังงานวิจัยของ Sharma (2015) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้ตัวแบบในการแสดงสินค้าซึ่งพบว่าตัวแบบมีผลต่อการรับรู้คุณภาพสินค้า เนื่องจากการประเมินคุณภาพสินค้าออนไลน์นั้น ผู้บริโภคจะมีชุดความคิดที่ใช้ในการประเมินคุณภาพตามสิ่งที่ตนเองเชื่อว่าดี (Zeithaml, 1988) เพราะในชีวิตประจำวันมักพบเห็นการนำเสนอเสื้อผ้าพร้อมตัวแบบเป็นปกติ ทำให้ผู้บริโภคมีชุดความคิดว่าเสื้อผ้าควรปรากฏพร้อมกับตัวแบบ ดังนั้นการนำเสนอเสื้อผ้าพร้อมตัวแบบที่เห็นใบหน้าจึงทำให้มีการรับรู้คุณภาพได้ดีกว่าแบบอื่น นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการใช้ตัวแบบในการนำเสนอสินค้านั้นเป็นที่น่าดึงดูดใจมากกว่าการนำเสนอสินค้านั้นแต่เพียงอย่างเดียว (Ahmed, Seedani, Ahuja, & Paryani, 2015) และการใช้ตัวแบบที่เห็นใบหน้าจะทำให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในตัวสินค้าเพิ่มมากขึ้น (ติมาพร อัมหนักมณี, 2558) ซึ่งความเชื่อมั่นในตัวสินค้านั้นเป็นอีกเกณฑ์หนึ่งในการรับรู้คุณภาพสินค้า

เอกสารอ้างอิง/References

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (กันยายน 2559). *ธุรกิจขายปลีกทางอินเทอร์เน็ต*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2561 จาก http://www.dbd.go.th/dbdweb56/ewt_dl_link.php?nid=469402219
- เจษฎาภรณ์ ศรศรีเกิด. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าผ่านโซเชียลมีเดียของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ติมาพร อัมน์กมณี. (2558). *ผลของการใช้รูปคนในการนำเสนอสินค้าบนเว็บไซต์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อความไว้วางใจ การตรึงสายตา และความตั้งใจซื้อ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธัญพัทธ์ เกตุประดิษฐ์, และอิทธิกร ชำเดช. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ตของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ, 1(2), 21-39.*
- นพมาศ อึ้งพระ. (2555). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปัญญา นุณะสุนานนท์. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อเสื้อผ้าสตรีผ่านช่องทางออนไลน์ของผู้หญิงวัยทำงาน (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท)*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ลักษณารีย์ ยิ่งเกรียงไกร. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านทางอินเทอร์เน็ตของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 4(1), 1-12.*
- วรัญญา โพธิ์ไพโรทอง. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าออนไลน์ (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท)*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สำนักพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (29 กันยายน 2560ก). *มูลค่าอีคอมเมิร์ซไทยปี 59 และคาดการณ์มูลค่าปี 60*. ค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2561, สืบค้นจาก <https://www.etda.or.th/content/value-of-e-commerce-survey-in-thailand-2017.html>
- สำนักพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (27 กันยายน 2560ข). *ETDA เผยผลสำรวจพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตและมูลค่าอีคอมเมิร์ซ ไซเบอร์ความพร้อมไทยก้าวขึ้นเป็นเจ้าอีคอมเมิร์ซอาเซียน*. ค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2561, สืบค้นจาก <https://www.etda.or.th/content/thailand-internet-user-profile-2017-and-value-of-e-commerce-survey-in-thailand-2017l-press-conference.html>

- Ahmed, R., Seedani, S., Ahuja, M., & Paryani, S. (2015). *Impact of Celebrity Endorsement on Consumer Buying Behavior*. Retrieved from <https://ssrn.com/abstract=2666148> on May, 15th 2018.
- Bakewell, C., & Mitchell, V-W. (2006). Male versus female consumer decision making styles. *Journal of Business Research*, 59, 1297-1300.
- Castelo, J. S. R., & de Oliveira Cabral, J. E. (2018). Consumers in social network: the perception of clothing quality per gender. *Review of Business Management*, 20(1), 22-36.
- de Klerk, H. M., Jacobs, B., & van Heerden, C. H. (2014). Online evaluation of apparel products as part of female consumers' decision making processes. Paper presented at *Marketing, Technology and Customer Commitment in the New Economy*. 119-123.
- de Klerk, H. M., & Lubbe, S. (2006). Female consumers' evaluation of apparel quality: Exploring the importance of aesthetics. *Journal of Fashion Marketing and Management: An International Journal*, 12(1), 36-50.
- Dholokia, R. R. (1999). Going shopping: key determinants of shopping behaviours and motivations. *International Journal of Retailing and Distribution Management*, 27(4), 154-165.
- Fiore, A. M., & Damhorst, M. L. (1992). Intrinsic cues as predictors of perceived quality of apparel. *Journal of Consumer Satisfaction, Dissatisfaction and Complaining Behavior*, 5, 168-178.
- Fiore, A. M., & Kimmel, P. A. (1997). *Understanding aesthetics: For the merchandising and design professional*. NY: Fairchild.
- Ghani, U., Kakakhel, T. (2011). The impact of celebrity endorsement on the youth of Pakistan. *International Proceedings of Economics Development and Research*, Singapore.
- Gitimu, P. N., Workman, J., & Robinson, J. R. (2013). Garment quality evaluation: Influence of fashion leadership, fashion involvement, and gender. *International Journal of Fashion Design, Technology and Education*, 6(3), 173-180.
- Goldsmith, R. E., & Goldsmith, E. B. (2002). Buying apparel over the internet. *Journal of Product & Brand Management*, 11(2), 89-102.

- Olson, J. C., & Jacoby, J. (1972). Cue utilization in the quality perception process. *Proceedings of the Third Annual Conference, 167-179*. Association for consumer Research, Ann Arbor, MI.
- Pentecost, R., & Andrews, L. (2010). Fashion retailing and the bottom line: The effects of generational cohorts, gender, fashion fanship, attitudes and impulse buying on fashion expenditure. *Journal of Retailing and Consumer Services, 17*, 43-52.
- Pujara, T., & Chaurasia, S. (2011). Understanding the Young Consumers' Perception of Clothing Quality. *Quest – Journal of Management & Research, 1(2)*, 53-61.
- Rengejangan, P. & Sathya, R. (2014). A study on impact of celebrity endorsement on brand perception and buying behavior of consumer with reference to Udumalpet Taluk. *EPRA International Journal of Economic and Business Review, 2(2)*, 37-42.
- Schultz, D. P., & Schultz, S. E. (2005). Theories of personality (5th ed.). Belmont, CA: Thomson Wadsworth.
- Sharma, R. (2015). Effect of celebrity endorsement on brand quality perceptions and brand loyalty – a comparative study of luxury brands in India. *AIMA Journal of Management and Research, 9(4/4)*, 1-13.
- Shim, S. (1996). Adolescent consumer decision making styles: The consumer socialization Perspective. *Psychology & Marketing, 13(6)*, 547-569.
- Swinker, M. E., & Hines, J. D. (2006). Understanding consumers' perception of clothing quality: A multidimensional approach. *International Journal of Consumer Studies, 30(2)*, 218-223.
- Workman, J. E., & Cho, S. (2012). Gender, fashion, consumer groups, and shopping orientation. *Family and Consumer Sciences Research Journal, 40(3)*, 267-283.
- Yoon, E., & Kijewski, V. (1997). Dynamics of relationship between product features, quality evaluation, and pricing. *Pricing Strategy and Practice, 5(2)*, 45-60.
- Zeithamal, V. A. (1988). Consumer perceptions of price, quality, and value: A mean-end model and synthesis of evidence. *The Journal of Marketing, 52*, 2-22.